

РЕШЕНИЕ

№ 1672

гр. София, 08.04.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав, в
публично заседание на 09.03.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Светлана Димитрова

при участието на секретаря Камелия Миладинова, като разгледа дело номер **9827** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.215 ал.1 от ЗУТ .

Образувано е по жалба на Н. Н. Н. от гр. С. Ж. М. I Б.З.В.1..6,А.89 срещу заповед № ДК-02-ЮЗР-92 от 13.12.2010г. на началника на Р.-Ю. Р.,с която на основание чл.225,ал.1 във връзка с чл.222,ал.1,т.10 от ЗУТ, е наредено да бъде премахнат незаконен строеж „Едноетажна масивна сграда”, находяща се в ПИ пл.1616, кадастрален лист Г-22-12- Г, м.” Ренов дол”, яз.”И”.

Жалбоподателят, чрез упълномощен процесуален представител, поддържа становище, че заповедта е незаконосъобразна, като издадена в нарушение на материалноправни разпоредби, при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и липса на компетентност - отменителни основания чл. 146 т.1 т.3 и 4 от АПК. Подробни съображения, какво налага отмяната на оспорваната заповед са развити в жалбата и по същество при устните състезания. Оспорват се констатациите, отразени в акт № 1616-1 от 18.10.2010г. на служители на Р.-Ю. Р.. Поддържа се, че освидетелстваната сграда не представлява „строеж” по смисъла на §5 т.38 от ДР на ЗУТ, а преместваема конструкция по см. на чл.56 от същия закон, поставена на основание издадено разрешение. Иска се обявяването нищожността на оспорения акт,алтернативно отмяната му и присъждане на разноски в

производството.

Ответникът по жалбата –Н. на Р.-Ю. Р., не заявява становище по оспорването.

С градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по оспорването.

Административен съд - С.-град, след като прецени условията за допустимост на оспорването, доказателствата по делото поотделно и в тяхната съвкупност, доводите на страните по съществото на спора, и извърши проверка за законосъобразност на оспорения административен акт, съобразно критериите по чл. 146 от АПК , приема следното:

Жалбата изхожда от легитимирана и имаща правен интерес страна, подадена е в законоустановения срок, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Безспорно е, че жалбоподателят е собственик на недвижим имот – дворно място, с площ от 360 кв.м., съставляващо поземлен имот пл. № 1616 ,попадащ в кадастрален лист № Г-22-12-Г , от планоснимачен Р. „Язовир И”/VII-102/, идентичен с част от стар поземлен имот –овощна градина в местността „Ренов дол”, съгласно приложения нот. акт № 38,т. IV,рег.№ 25834, н.д. № 601/2007г. на нотариус при РС С.. Установява се от доказателствата по делото, че въз основа на констативен акт № 1616-1 от 18.10.2010г., при извършена проверка от длъжностни лица към Р. – Ю. Р., послужил като основание за издаване на оспорената заповед, е констатиран незаконен строеж -"Едноетажна масивна сграда", с размери приблизително и 6.30м./11.00м., височина до к.к. около 2.80 м. ,изграден от жалбоподателя в описания поземлен имот. Сградата е изпълнена върху монолитна стоманобетонова основа, с двускатен покрив,завършващ с покритие от ламарина,фасадите са облицовани с пластмасова изолация.От изток към входа на сградата е изградена тераса от стоманобетон на приблизително 1.5 м. над терена и с площ от 15 кв.м.Сградата е ситуирана на около 2.80 м.на около 3.50 м. от страничните имотни граници и приблизително на 3.80 м. от съществуващия път. Строежът е захранен с електроенергия. Проверяващите са констатирали, че строежът е завършен към 2010г.,без наличие на строителни книжа, в нарушение на чл.137,ал.3 и чл.148 ал.1 от ЗУТ. Със съобщения № 1616-1/18.10.2010г. и № 1616-1-1/20.10.2010г. констативният акт е съобщен на оспорващия по реда на §4 ал.1 от ЗУТ, който го е получил лично на 20.10.2010г. ,като няма данни в указания 14 дневен срок, считано от тази дата ,да е подал възражение срещу съставения констативен акт .

С оспорената заповед № ДК-02-ЮЗР-92 от 13.12.2010г. началника на Р.- Ю. Р. е наредил премахването на процесния обект. С жалбата до съда са представени разрешение за монтаж № 13 от 02.04.2008г., издадено от главния архитект на Р. „Панчарево” СО на основание чл.56 ал.2 от ЗУТ и скица за разполагане на обекта върху имота, както и доказателства за покупката на преместваем фургон от жалбоподателя. От заключението по изслушаната

съдебно-техническа експертиза, неоспорено от страните, се установява, че обекта е изграден от сглобяема конструкция с носеща система от преносими леки стоманени рамки, монтирани трайно върху изградена стоманобетонова площадка чрез анкерни болтове, които обстоятелства, според вещото лице не определят процесния обект като масивна конструкция, а като лека конструкция, която може да бъде демонтирана и преместена. Вещото лице не обсъдило в заключението си наличието на изградена тераса от стоманобетон, с площ от 15 кв.м., ситуирана на около 1.5 м. над прилежащия терен и свързана с входната врата на процесния обект, чието изграждане е констатирано в акта на проверяващите и която ясно се вижда от приложения към делото снимков материал.

За преценката относно валидността и законосъобразността на оспорената заповед релевантна е правната квалификация на обекта, който според настоящата съдебна инстанция е строеж по смисъла на § 5, т. 38 ДР на ЗУТ. Описанието на обекта като сглобяема конструкция, с носеща система от преносими леки стоманени рамки/тип сглобяема къща по продуктова листа на доставчика „Топ Хаус“ООД/, която може в цялост да се демонтира и премести от вещото лице в заключението му и като „масивна едноетажна сграда“ в процесната заповед, не означава автоматично, че е приложима разпоредбата на чл. 56, ал. 1 от ЗУТ. Преместваем е цял обект, който именно в неговата цялост може да бъде преместен или демонтиран. За определянето на един обект като преместваем или строеж следва да се съди от неговите характеристики, обусловени от естеството на използваните материали при неговото изграждане, начина на самото изграждане и свързването на съоръжението с терена. Основният критерий за определянето на процесния обект като строеж според настоящият състав на съда е, че обекта е изпълнен върху бетонова основа. В този смисъл са и констатациите на вещото лице, които съдът кредитира само в частта им, в която се описват местоположението и състоянието на освидетелвания строеж. По принцип строеж по смисъла на § 5, т. 38 ДР на ЗУТ е всяко съоръжение, което изменя трайно субстанцията или начина на ползване на земята. В случая положената бетонова настилка под фургона, изменя трайно субстанцията на земята. Не са оборени и констатациите на проверяващите за изградената стоманобетонна тераса към процесния обект, която при евентуалното му преместване /демантиране безспорно ще бъде разрушена. От изложеното за съда са наложи извода, че развитата теза от представляващия жалбоподателя, в настоящото производство за наличието на “преместваем обект” е неоснователна и не намира опора в процеса на оборване констатациите на административния орган. Безспорно е наличие обект, който има характеристиките на строеж по смисъла на § 5, т.38 от ДР на ЗУТ и не е преместваем обект по смисъла на издаденото разрешение за поставяне. Независимо от наличието на представеното по делото разрешение за поставяне на преместваем обект, след като се установява по безспорен начин, че проверения обект няма такъв статут, а вместо това е изграден строеж извършен в

противоречие с разпоредбите начл.137 ал.3,чл. 148 ал.1 от ЗУТ, то премахването му по реда на чл. 225, ал. 1 от ЗУТ с оспорената заповед е законосъобразно.

При служебната проверка, независимо, че и в жалбата се правят оплаквания за допуснати съществени процесуални нарушения съдът не намира наличието на такива. Администрацията е спазва процедурата за съобщаване на акта по реда на § 4 ал.1 изр. II от ДР на ЗУТ. Посочената разпоредба допуска отсъстващите лица да бъдат уведомени чрез залепване на съобщение върху жилището или недвижимия имот, за който се отнасят устройствения план, инвестиционният проект, оценката, искането, отговорът, възражението, заповедта или другите книжа и чрез поставянето му на видно място в сградата на общината, района или кметството. Изпълнението на визираната процедура е надлежно удостоверено по делото, поради което оспорващият е имал възможност да упражни процесуалните си права в пълен обем и да посочи фактите и доказателствата, опровергаващи констатациите на административния орган.

Административният акт е издаден от орган, притежаващ материална и териториална компетентност въз основа на валидно упълномощаване на основание чл. 225, ал. 1 от ЗУТ със Заповед № РД-13-446/01.11.2010г. на началника на ДНСК, да постановява премахване на незаконни строежи или части от тях и отговаря на изискванията по чл. 59 от АПК. Безспорно е установен строеж по смисъла на § 5, т. 38 от ДР на ЗУТ, изграден без изискуемите строителни книжа, който съгласно разпоредбите на ЗУТ се явява незаконен, не подлежи на узаконяване и следва да бъде премахнат по реда на чл. 225 от ЗУТ.

По изложените съображения, съдът намира, оспорваната заповед за законосъобразна. Не са налице основанията за отмяна по чл. 146 от АПК, поради което оспорването следва да бъде отхвърлено.

Мотивиран така и на основание чл. 172 ал.2, предложение второ от АПК Административен съд С. град,Второ отделение,39 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. Н. Н. от гр. С. Ж. М. I Б.З. В.1..6,А.89 срещу заповед № ДК-02-ЮЗР-92 от 13.12.2010г. на началника на Р.-Ю. Р..

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република Б в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му.

Препис да се изпрати на страните.

Административен съдия :